

Prosinec 2014

V tomto čísle Omegáče:

- ✚ Povídání o počítačových hrách
 - ✚ Něco o Vánocích
 - ✚ Fakta z historie
- ✚ Povídky našich žáků
 - ✚ Vánoční poezie
 - ✚ Pohádky

Smile

- ❖ O Vánocích říká maminka Pepíčkoví: „Pepíčku, zapal vánoční stromeček.“ Za chvíli přijde Pepíček a povídá: „A svíčky taky?“
- ❖ Pepíček u stromečku: „Ty všechny dárky mi přinesl Ježíšek?“
„Pochopitelně, kdo jiný?“
„To znamená, že vy jste se na mě zase vykašlali?“
- ❖ „Tatínku, a odkud k nám chodí Ježíšek?“
„Pokud můžu soudit podle dáreků - „tak asi z Číny.“
- ❖ Dvě blondýny se rozhodnou, že vyrazí do lesa pro vánoční stromeček. Bloudí po lese, hodinu, dvě, tři... Pak se ozve: „Ivano, máš něco?“ „Ne, vůbec nic. A ty?“ „Já taky ne. Tak co vzít nějaký bez ozdob?“
- ❖ „U nás doma je pod stromečkem jedna a tatáž věc, ale každé, opravdu každé Vánoce,“ říká spolužákům Vašek. „Co, prosím tě?“ „Stojan.“
- ❖ „Dal jsem manželce pod stromek psa.“
„A proč psa?“
„Už se těším, jak mě s ním bude posílat večer ven!“

Leonardo Da Vinci -2. Díl

Podpis Leonarda da Vinci: *L. DA Vinci 1507*

Florentské období

V letech 1469–1472 byl pak žákem výtvarníka Andrei del Verrocchia ve Florencii společně s Botticellim, Peruginem a Lorenzem di Credi. U něj získal technickou dovednost, naučil se funkčnímu, přesnému a objektivnímu zobrazování předmětů.

Kolem r. 1472 Leonardo maluje tvář anděla a krajinu v pozadí Verrocchiova obrazu Křest Kristův. Roku 1472 byl

podle písemných záznamů přijat do cechu malířského v San Luca.

V letech 1472 - 1476 pracoval jako tovaryš ve Verrocchiově dílně.

V roce 1473 vzniká výkres krajiny, který je první podepsanou a datovanou Leonardovou prací.

Před rokem 1476

samostatně maluje obrazy Zvěstování (nyní ve Florencii),

Madona s karafiátem, portrét Ginevry Benci aj. Roku 1476 byl Leonardo obviněn z nedovolených (homosexuálních) styků a vyslýchán. Proces byl zastaven.

Kolem roku 1478 maloval druhé Zvěstování (dnes v Paříži) a začal další obrazy Madon (snad Madona Benois aj.)

Obraz jménem Madona ve skalách.

Roku 1478 Leonardo dostal zakázku na obraz pro kapli sv. Bernarda, ale nesplnil ji. Do téhož roku patří spiknutí Pazziů proti Medicejským, války proti Florencii.

Leonardo se zabýval vojenským inženýrstvím.

Napsala: Lucie Ema Kubešová

League of Legends

Opět se podíváme na naši oblíbenou hru.

Ale dnes si povíme něco o postavách.

Assassin (Vrah/Zabiják)

Jde o obratného šampiona, jehož hlavní úlohou je zabít nebo vyřadit z boje "cenné cíle". Pro správné zahrání této role je důležité počkat na správný moment a potom zaútočit. Assassini využívají moment překvapení.

Tank (Tank)

Již podle označení této role jde o šampiony, kteří jsou velmi odolní, stojí v první řadě a mnohdy i začínají boje. Jejich úkolem je vyřadit cenné cíle nepřátel z boje, nebo se naopak starat o své "křehčí" spoluhráče a chránit je před nepřáteli.

Fighter (Bojovník)

Jde o bojovníka na blízkou vzdálenost, který nabízí jak ofensivní, tak defenzivní možnosti. Mají méně kontrolovacích schopností než tanci a méně poškození než assassini, a tak tvoří jakýsi zlatý střed mezi těmito dvěma rolemi.

Mage (Mág/Kouzelník)

Mágové jsou v naprosté většině zaměřeni na boj na delší vzdálenost. Před klasickým fyzickým poškozením dávají přednost magickým schopnostem.

Marksman (Střelec)

Též známý jako AD Carry. Šampion, který patří do této role, se zaměřuje na čistě fyzické zranění. V naprosté většině případů jde o postavu, která je long range (tedy na dálku) a největší poškození dává svými základními útoky. Exceluje hlavně v pozdních fázích hry.

Support (Support/Podpůrce)

Překlad se hledá poměrně složitě, nicméně můžete si pod pojmem support představit i buffera, léčitele a další. Jde o postavy, které pomáhají ostatním a do toho mnohdy umí také škodit nějakou formou CC nepřítelům. Snaží se vytvářet příležitosti pro své spoluhráče, záplatovat ty pro soupeře a třeba i umřít jen proto, aby přežil jejich spoluhráč.

Moje nejoblíbenější role je Mág, Assassin a pak Support

Made by: PlavikCz

Marcipánové kuličky

Doba přípravy: 40 minut, 1 hodina chlazení a 20 minut dokončení

200 g moučkového cukru

200 g mletých piškotů

špetka skořice

špetka mletého hřebíčku

100 g másla

2 nebo 3 lžíce bílého rumu

3 lžíce slazeného kondenzovaného mléka

Kakao

150 g marcipánu

1. Do mísy dáme moučkový cukr, promícháme s piškotami, a přidáme změkklé máslo, rum, salko a lžičku kakaa a dobře promícháme .

2. Hmotu necháme hodinu vychladit.

3. Marcipán smícháme se lžící kakaa, vyválíme na placku a vykrajujeme z něj kolečka.

4. Z vychlazené hmoty tvarujeme malé kuličky, které zabalíme do koleček z marcipánu, navlhčenými prsty uhladíme a obalíme je v kakau.

5. Hotové kuličky uložíme do chladu.

Marcipán vyvalujte na pečicím papíře nebo potravinové fólii posypané moučkovým cukrem.

Pokoj číslo 102

Hned jak zazvoní, utíkám ze školy. Docela pospíchám. Hlavní je, abych tam už byla.

Už z dálky vidím tu vysokou budovu. Jen kousek zrychlím, jak můžu. Vcházím do pro mě velice známého místa. Na recepci si mě už všichni pamatují. Jen se lehce usměji a potichu říkám svůj pozdrav. Nemám čas zabývat se výtahem. Rozhodnu se vyběhnout schody pěšky.

Nesnáším ten zápach tohoto místa. Procházím dlouhou chodbou. Odpočítávám pokoje..98..99..100..101..102..

Ztrácím se ve svých myšlenkách, které mi pořád létají hlavou. Pořádně se nadechnu, stlačím kliku. Vcházím do bílé místnosti, pohled se mi zastaví na posteli, kde na polštáři vidím zářivě rudé, teď neupravené, kudrnaté vlasy. Barva její kůže je pořád bledá. Její oči jsou zavřené.

Z rohu pokoje беру židli a přisednu k posteli. To nekonečné ticho narušuje jen pípání několika přístrojů. Z nočního stolku беру do ruky její oblíbenou knihu. Otvírám ji na založeném místě. Odkášli si, abych přiměla můj hlas fungovat a začínám číst první slova na další stránce. “Ach Romeo, Romeo! Proč jsi Romeo? Zřekni se otce, zavrhní své jméno anebo, nechceš-li, zsvěť se mně, a přestanu být Kapuletová.“

V nemocnici jsem strávila celé odpoledne. Venku už byla tma, když jsem si oblékala kabát a motala šátek kolem krku. Když jsem si zapnula všechny knoflíky kabátu, přistoupila jsem k posteli blíže. Stiskla jsem její ruku. Usmála jsem se na ní, i když vím, že mě nemohla vidět. Z očí se mi vykutálela slza. Rychle jsem ji setřela rukávem. Naklonila jsem se nad její obličej, dala jí pusku na čelo a a opustila pokoj.. Sára Zemanová 9.C

Marie Terezie a Josef II.-2. díl

Marie Terezie, česká a uherská královna, se narodila 13. 5. 1717 jako nejstarší dcera Karla IV. Po smrti otce 20. 10. 1740 se Marie ujala vlády. Tzv. pragmatická sankce tehdy stanovovala nedělitelnost dědičných zemí habsburského domu a nástupnictví podle prvorozenosti v mužské i ženské linii. Marie po otci převzala zuboženou monarchii, nebyl nikdo, kdo by vedl politiku v říši a armádu. Bavorský vévoda Karel Albrecht, ženatý s dcerou císaře Josefa I., neuznával nástupnické právo Marie Terezie a sám si na české a rakouské země činil nároky. Pruský král Fridrich II. bojoval za odstoupení některých slezských knížectví. Marie Terezie to odmítla a on vtrhl v prosinci 1740 se svými vojsky do Slezska. V listopadu 1741 vnikla bavorská, francouzská a saská vojska do Čech. Jediným a nejistým spojencem Marie byla

Anglie. To donutilo tehdy mladou panovnici zabývat se mužskou záležitostí – válkou. V ní přišla o téměř celé Sazko a některé části Itálie. Když zemřel Karel Albrecht, vybojovala si Marie Terezie zvolení svého manžela Františka Štěpána Lotrinského, římskoněmeckým císařem / 1745/.

Po jeho smrti v roce 1765, se stal římsko německým císařem Josef

II.. Jeho matka Marie Terezie mu svěřila spoluvládu. Zemřela 29. listopadu 1780 a Josef se na deset let ujal vlády.

Společná vláda s matkou s sebou nesla nemalé rozpory. Matka nechtěla přistoupit na radikální názory svého syna, který se stal osvícencem a bojoval o reformy tehdejší společnosti.

Josef II. sbíral zkušenosti na svých cestách po Evropě a zemích monarchie. Mohl se pyšnit obrovskou vůlí a pracovitostí. Jeho vizí byla jednotná říše, kterou by spravoval všemocný státní aparát. V jeho čele si Josef představoval panovníka, který by rozhodoval v zájmu říše. Usiloval, stejně jako jeho matka, o postátnění správy monarchie.

Radikálně přistupoval k podřízení katolické církve státu. Josef se zasloužil o zřízení generálních seminářů a o to, aby se stát postaral o výchovu kněží. Všechny kláštery, které nebyly společensky prospěšné, byly zrušeny a tím klesla moc církve.

Všechny tyto reformy velmi pozvedly tehdejší společnost.

I vztahy mezi vrchností a poddanými se zrušením nevolnictví 21. listopadu 1781 změnilly. Průmyslová výroba měla všechnu podporu Josefa. V roce 1789 došlo také ke snížení daní poddaným a robota byla nahrazena peněžními a naturálními dárkami.

Napsala: Lucie Ema Kubešová

Narození Ježíška

Malý Ježíšek se narodil v Betlémě, kam se ze svého domova v Nazaretu vydali jeho rodiče Marie a Josef. Na dlouhou cestu se vydali poté, co římský císař vyhlásil sčítání lidu a jejich majetku, kvůli lepšímu vybírání daní. Aby sčítání proběhlo v pořádku, musel se každý hlásit ve městě, odkud pocházel.

Ve městě Betlémě nebyl té noci, když Marie a Josef dorazili, žádný volný nocleh, a tak se na noc uchýlili v salaši nedaleko Betlémských bran. Tam také Marie porodila svého syna Ježíška. Místo do kolébky ho uložila do jesliček, které jinak slouží na krmení dobytka. Jako první se o Ježíškově narození dověděli pastýři, kterým se zjevil anděl. Řekl jim, že se narodil spasitel.

Pastýři se hned vydali na cestu, aby se novému králi poklonili. Z východu se vydali tři mudrcové, kterým cestu ukazovala jasná zářící hvězda. Oni mudrcové byly tři králové a mezi dary,

které Ježíškovi přinesli, byla myrha, kadidlo a zlato.

O narození budoucího krále se dozvěděl i král Herodes. Ze strachu o svůj trůn nechal zavraždit všechny narozené chlapce v Betlémě. Naštěstí Marie s Josefem a malým Ježíškem stihli uprchnout do Egypta a vrátili se až po Herodově smrti.

Teď Ježíšek rozdává všem hodným dětem dárečky pod vánoční stromeček.

NOVÝ ŽIVOT

Druhá část: Je to elf. Jmenuje se Failo. A já jsem do něj (asi) zamilovaná.

Poté co mě našel, jsem zjistila spoustu věcí.

Objevila jsem se totiž v bájně zemi elfů

Bonnysa. Je to tady krásné! Všude je to

zelené, po celé říši rostou nádherné květiny a to nejlepší je, že se všude rozléhá zpěv elfů. Ba ne,

to nejlepší je na tom to, že se mu asi taky líbím♥. Failo mě totiž pozval večer na procházku při měsíčku. (Jak romantické)

Večer dopadl fantasticky, ovšem nejlepší přišlo, když jsme se loučili. Vypadalo to asi takhle.

„Víš, chtěl jsem ti něco říci,“ vypadal rozpačitě.

„Tak s chutí do toho.“ „Od té doby, co se známe, k tobě cítím něco víc než

kamarádství.“ Zatajila jsem dech. „Musím se ti

přiznat, že já taky,“ sakra určitě se červenám.

„No a myslíš, že bychom ty a já...“ „

„ANO!“ vyhrkla jsem bez váhání. „Ehm... teda

pokud chceš.“ „Tak to jsem rád, byl jsem

z toho trošičku nervózní.“ „Víš, že se ti ani

nedivím,“ zasmála jsem se. „Tak ahoj.“ „Ahoj.“

A políbil mě na rozloučenou! Asi patnáct minut jsem tam stála, než mi došlo, že se to vážně stalo. No a tak to bylo. Byl to vskutku kouzelný večer.

Je ráno a já o tom večeru přemítám. BUCH BUCH. Někdo zabouchal na mé dveře.

„Co?“ Úplně jsem nadskočila. Rozletěly se dveře a v nich stál sám král té říše. Ale ne,

Failův otec. A za ním stál Failo. Křičel: „Tati ne, to je nedorozumění!“ „Co se stalo?“ zakoktala

jsem. „Vsad'te ji do vězení. Můj syn se nebude

vídat s obyčejnou lidskou dívkou!“ „Až bude

vhodnější doba, pošleme tě domů“ „Ne“ vykřikli

jsem oba naráz. „NIKDY nás nerozdělíte!“

JAK USPOŘÁDAT SUPER PÁRTY

Narozeniny, svátek, nástup do školy – to všechno vyžaduje pořádnou oslavu. Jak takový dětský mejdan uspořádat?

PŘÍPRAVA: Nejdůležitější roli hraje věk dětí. Pro nejmenší vyzdobte místo oslavy ve stylu pohádky, kterou má oslavenec nejraději. V současnosti je populární výzdoba ve stylu dětských kreslených filmů. Stejnou pozornost věnujte i výběru hudby. Měla by zahrnovat pohádkové hity, které děti znají a rovněž dětskou taneční hudbu na "diskotéku".

PROGRAM: Děti milují hry a překvapení. Část party zorganizujte formou soutěže nebo hry, pro výherce si připravte malé dárky a sladkosti. Překvapením může být například, když se na

večírku objeví oblíbená pohádková postava (kostýmy se dají půjčit). Vtáhněte děti do děje, nechte je vystoupit s písničkou či představením. Osvědčenou variantou je pozvat klauna, který děti baví a organizuje pro ně soutěže a hry.

OBČERSTVENÍ: Vsaďte na lehké občerstvení, hodně ovoce, žádná těžká jídla. K pití podávejte ovocné džusy a dětské šampaňské. Praktické jsou jednohubky – děti je nemusejí složitě krájet vsedě za stolem, ale mohou je jíst při hrách.

Koně

Historie tohoto druhu je stará již více než milion let, předci dnešního koně jsou zařazeni do období před 60 miliony let. Kůň se vyvíjel v Severní Americe, potom přecházel přes tzv. pevninské mosty do dnešní Asie

Před několika tisíci lety kůň v Severní Americe z neznámého důvodu zcela vyhynul. Znovu se sem koně vrátili až v 16. století spolu s osadníky z Evropy; proto v Americe nejsou koně divocí, ale zdivočelí.

Dobu ledovou přežili dva předkové koně – kůň Přewalského, který přežívá, a Tarpan, který byl pak lidmi vyhuben.

Koně byli pro člověka vždy velmi důležití. Už v pravěku mu sloužili jako potrava. Později člověk koně domestikoval a začal ho využívat k tahu a jízdě na něm. Koně sloužili v dopravě, zemědělství, nezbytní byli ve vojenství, ale poskytovali lidem i zábavu při lovech, různých soutěžích a dostizích. Koňské žíně byly využívány i pro výrobu matrací.

Pohádka vánoce

Byla jednou jedna dílna. Nebyla to ledasjaká dílna, byla Ježíškova. Pracovalo tam hodně malých skřítků. Nebyli to ti zlí hnusní skřeti, ale byli to moc hodní a pracovití skřítkci. Byli tam moc šťastní. Ježíšek dostával dopisy z celé České republiky. Byli skřítkci, kteří pracovali na vyrábění hraček, a také byli skřítkci, kteří vyřizovali všechny ty dopisy, aby Ježíšek měl chvíli klid. Ale jednou přišel neobvyklý dopis.

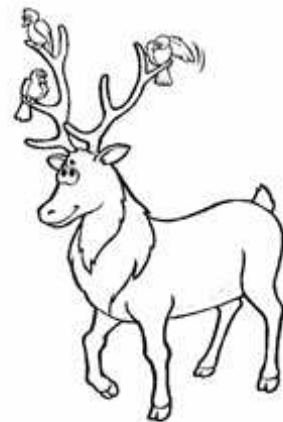

Milý Ježíšku,
k letošním vánocům si
přeji PSP a hrncířský
kruh, který se už
patnáct let
neprodává.

Děkuji.

Podepsána Michalka Sedláčková.

Ježíšek byl v šoku. Prohlásil smutně: „Skřítkci, obávám se, že musíme tenhle rok vánoce zrušit. Nemáme totiž jednu hračku- hrncířský kruh.“ „A ani ji neumíme vyrobit.“ Všichni skřítkci se rozplakali. Sobi se zděsili. S Vánocemi byl konec. Najednou se ale stalo něco neočekávaného. K Ježíškovi přišel malý skřítek. A povídá: „Ještě můžeme Vánoce zachránit, máme přece stroj času!“

Zachrání stroj času Vánoce?

Pokud chcete vědět víc, těšte se na další číslo Omegáče.

Napsala: Lucie Ema Kubešová

Žabí princezna

Bylo jednou jedno království, ale nebylo to obyčejné království, bylo to království plné lásky a přátelství. Každý chtěl mít takové místo, kde by mohl spokojeně pobývat.

Ale ne každý mohl, protože královská rodina měla dvě stránky. Špatnou a dobrou. Stejně jako mince má taky dvě strany.

Král byl velmi rozumný a hodný, královna byla krásná a panovačná, ale byl v ní i kousek dobra. Také měli dvě dcerky, Kateřinku a Barborku. Barborka byla po tatínkovi, byla milá, ráda se bavila s lidmi a nezáleželo jí na tom, kolik kdo má peněz. Chtěla rozdávat a pomáhat.

Ale co ta druhá? Kateřinka byla po mamince rozmazlená, ale krásná jako obrázek. Jednou, když se šla Kateřinka s Barborkou do lesa se projít, potkaly starou paní. Ta paní nebyla obyčejná, byla to čarodějnice, která obcházela království a chtěla narušit dobrou atmosféru a mír. Chtěla si vybrat jednu z nich a tu unést. Věděla, že se král s královnou zhroutí a to naruší celé království.

Ptala se dívek, která by jí mohla pomoci s tou těžkou taškou. Barborka přiskočila, že jí pomůže, ale Kateřinka hned spustila, že jsou královské princezny a že nikomu pomáhat nebudou.

A tak zlá čarodějnice vyndala hůlku a poslala kouzlo na Kateřinku. Jenže Barborka měla dobré srdce, přiskočila k sestře a kouzlo zasáhlo Barborku místo Kateřinky. Z Barborky se stala žabička, malá zelená žabička. Kateřinka se začala štítit, nechtěla mít se sestřičkou nic společného. Ale nakonec jí došlo, že jí tady takto nemůže nechat. Přišla na zámek a ihned

vše řekla mamince. Kateřinka také měla v povaze proľhanost, a tak spustila verzi o tom, jak se Barborka ztratila v lese, když sbíraly borůvky.

Když to zjistil král, začal nařikat a ihned druhý den vyhlásil, že kdo najde princeznu, dostane, na co si ukáže.

Kateřinka zjistila, že by mohla konečně dostat ty zlaté šaty diamanty prošíváné. A tak došla za tatínkem i se skleničkou, ve které měla chudinku Barborku. Když si tatínek vyslechl pravdivou verzi, moc se rozzlobil a šel do své pracovny vymyslet plán, jak z toho chudinku dcerku dostat.

Mezi tím se Kateřinka topila v slzách, poprvé za svůj život se cítila nechtěná a smutná. Tlačilo ji vědomí, že ji sestřička zachránila a ona jí ne. Vydala se tedy ke skleničce. Otevřela ji, i když se vždy zvířat bála, nastavila ruce a žabička jí skočila na ruku. Barborka se na ní zakoukala a z ničeho nic viděla v žabích očích oči své milované sestřičky, a tak jí dala pusku na čumáček. Z ničeho nic se z malé žabičky stala Barborka.

Zlá čarodějnice si totiž myslela, že Kateřina myslí jenom na sebe a že by nikdy nepolíbila tak ohavné zvíře. To se ale mylila! Tento čin zachránil celou rodinu a celé království.

Princezna Kateřinka nakonec mohla zlé čarodějnicí jen poděkovat za její čin, protože tímto zachránila život i sobě. Kdo by totiž chtěl žít s namyšlenou holkou?:)

Autor: [Kiki Cinklová 9. C](#)

Sněhurka a sedm trpaslíků

(převyprávěla Meda)

Byla jednou jedna krásná dívka a jmenovala se Sněhurka. Měla černé vlasy a byla moc milá.

(Pracovala jako zaměstnanec u královny.)

Jednoho dne se královna probudila a běžela se kouknout do zrcadla.

Zrcadlo se totiž konečně ráčilo probudit a tak se mohla královna zeptat, kdo že je na světě nejkrásnější.

Zrcadlo se nejdřív nechtělo vymáčkout, ale pak to z něj vypadlo. Řeklo, že nejkrásnější člověk na svět je Sněhurka.

Královna vzteky rozbila zrcadlo.

Zavolala myslivce a řekla mu, aby Sněhurku zneškodnil. Myslivec došel pro Sněhurku, nabrousil si nože, aby to vypadalo věrohodně a Sněhurce vysvětlil, co udělají.

Šli do velice hlubokého lesa, kde myslivec nechal Sněhurku utéct.

Když tryskově doběhla na kraj lesa, uviděla chaloupku ve tvaru gigantického trpaslíka. Vlezla dovnitř a uviděla pídi stoleček, na tom

stolečku hrníček, v tom hrníčku čajíček, vedle čajíčku talířek, pod talířkem ubrousek, na talířku bifteček a vedle biftečku brambůrky.

A protože měla hlad, tak neváhala ani minutu a všechno snědla a vypila.

Potom vyběhla schody z žaludů a uviděla sedm pídi postýlek. Spojila je dohromady a ulehla na kutě.

Najednou asi ve dvě hodiny ráno slyší, jak někdo otevírá dveře a jde nahoru.

Zavřela oči a strachy omdlela. Když je zase otevřela, uviděla kolem sebe sedm trpaslíků.

Trpaslíci dovolili Sněhurce, aby u nich zůstala, ale musela pracovat a nesměla nikomu otevírat.

Jednoho dne trpaslíci odešli a Sněhurka měla hlad. Vtom se venku objevila babka s košíkem plným těch nejčervenějších jablek.

A co myslíte, že Sněhurka udělá? Poruší zákaz trpaslíků? Otevře dveře? To se dozvíte v příštím čísle Omegáče!

Vánoční básně

Už jenom týden do Vánoc

Už jen týden do Vánoc,
těšíme se moc a moc.

Ježíškovi dopis píšeme
a cukroví pečeme.

Já si přeju koníčka
a jmenuju se Anička.

A já zase autíčko,
které nemáš, ani ty Haničko.

Ozdobíme stromeček
a pak přijde dědeček.

Dědeček se usmívá,
ozdoby nám podává.

A když týden uplyne,
ke stromečku přijdeme.

A dárky už jsou tam
pro každého něco, co si přál.

Zima

Je tu zima
a je prima.

Sněhuláky stavíme
a na bobech jezdíme.

Kluci sněhové koule házejí
a holky do sněhu shazují.

Hana dělá andělíčky,
Alena zapaluje svíčky.

Já si vezmu čepici, polívku a lžici,
polívku dám tátovi a jdu to mámě říci.

Když to mámě řeknu, tak jdu ven,
večer jdu pak spát a nechám si zdát sen.

Ráno jsou pod stromečkem dárky a je Štědrý den,
pak se všechno otřese a já se probudím a zjistím,
že to všechno byl jen sen.

